

Dilluns, 1. de maig de 1925
Presentació a Barcelona del
WIENER STREICHQUARTETT

Quartet de corda de Viena

Rudolf Kolisch } violins I o II, indis-
Fritz Rothschild } tintament
Marcel Dick, viola
Joachim Stutschewsky, violoncel

Primera audició

del
"Concerto per due violini, viola e violoncello"
d' Alfredo Casella

Completaran el programa els quartets

op. 95^{en} la menor, de Beethoven, i
op. 76, n.º 4, si bemol major, de Haydn

-Exclusivament
per als socis

ASSOCIACIÓ DE MÚSICA "DA CAMERA"
DE BARCELONA

CURS DOTZE : 1924-25

CONCERT ~~VUITÈ~~ ^{NOU}
FESTIVAL ARNOLD ~~SCHÖENBERG~~
amb la cooperació de

MARYA FREUND, CANTATRIU; RU-
DOLF KOLISCH, VIOLÍ; FRITZ ROTH-
CHILD, VIOLÍ; MARCELL DICK, VIOLA
JOACHIM STUTSCHEWSKY, VIOLON-
CEL; VIKTOR POLLATSCHEK, CLA-
RINET; FRANZ WANGLER, FLAUTA
FRIEDRICK WÜHRER, PIANO,
jota la direcció d'
ARNOLD SCHÖENBERG

Dinerves 29
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA, DIUMENGE, DIA 15 DE
ABRIL DE 1925, A TRES QUARTS DE DEU DEL VESPRE

Impetut text
que enviaré
aquesta tarda

PROGRAMA

- I
BEETHOVEN . . . Serenada en re major, op. 25
Entrata. Allegro
Andante con variazioni
Allegro scherzando e vivace
flauta, violí i viola
- SCHUBERT . . . Soirées de Viena
piano
- II
SCHUBERT . . . } Lied der Mignon
Gretchen am Spinnrad
- MAHLER . . . } Urlicht
Das irdische Leben
Wer hab das Liedlein erdacht?
cant i piano
- III
MOZART . . . Quintet en la major n.º 581 Kochel
Allegro
Larghetto
Menuetto
Allegretto con variazioni
clarinet, dos violins, viola i violoncel
- STRAUSS (Johann) . Walzer
(instrumentació d'Arnold Schoenberg)
piano, violí, violoncel, clarinet i flauta
- Piano STEINWAY de la casa IZABAL
- Exclusivament per als socis

PROGRAMA

- I -
Simfonia de cambra - majús entz
piano, dos violins, viola, violoncel, clarinet i flauta
Director, Arnold SCHOENBERG
Primera audició

- II
Verlassen
Traumleben
Am Wegrand - majús entz
~~Lied der Waldtaube~~
cant i piano
Primera audició

- III
PIERROT LUNAIRE - majús entz
iguals que
els altres
títols
I	II	III
I Ubriaguesa llunària	VIII La	XV Enyorança de la pàtria
II Colombina	IX Pregària a Pierrot	XVI Baixesa
III El Dandy	X Robatori	XVII Paròdia
IV Una cançó de la luna	XI Missa roja	XVIII La luna de la luna
V Vals de Chopin	XII Cant de la forca	XIX Serenada
VI Madona	XIII Decapitació	XX Retorn
VII La lluna malalta	XIV La	XXI Oh, la luna
- una veu, piano, violí, viola, violoncel,
flauta, piccolo, clarinet i clarinet baix
Director, Arnold SCHOENBERG
Primera audició

Exclusivament per als socis
Piano STEINWAY de la casa IZABAL

III
Les creus

10
clapa
antiga plaça

ASSOCIACIO DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

24
~~26~~ d'abril de 1925

TEXT
de la nostra part d'aquest programa
DE LES CANÇONS ~~D'AQUEST PROGRAMA~~
I LLUR TRADUCCIÓ APLICADA
A LA MÚSICA
per JOAQUIM PENA

Lied der Mignon

(de «Wilhelm Meister»)

GÖTTE - SCHUBERT

Nur wer die Sehnsucht kennt,
weiss was ich leide!
Allein und abgetrennt
von aller Freude,
seh ich ans Firmament
nach jener seite;
ach, der mich liebt und kennt
ist in der weite!

Es schwindelt mir, es brennt
mein Eingeweide!
Nur wer die Sehnsucht kennt,
weiss was ich leide!

Cançó de Mignon

Sols qui'l daler coneix,
sap ma gran pena!
Ma vida aci's marceix,
d'angoixa plena;
no gens l'esguard frueix,
lla on s'amena.
Ail qui per mi's daleix,
ben lluny alena.

Me roda'l cap, pateix,
que un foc m'omplena.
Sols qui'l daler coneix,
sap ma gran pena!

Grätchen am Spinnrade

(De «Faust»)

GÖTTE - SCHUBERT

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Wo ich ihn nicht hab'
ist mir das Grab;
die ganze Welt
ist mir vergällt.
Mein armer Kopf
ist mir verrückt,
mein armer Sinn
ist mir zerstückt.
Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Nach ihm nur schau'
ich zum Fenster hinaus,
nach ihm nur geh'
ich aus dem Haus.
Sein hoher Gang,
sein' edle Gestalt
seines Mundes Lächeln,
seiner Augen Gewalt,
und seiner Rede
Zauberfluss,
sein Händedruck,
und ach, sein Kuss!
Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer;
ich finde sie nimmer
und nimmermehr.

Mein Busen drängt
sich nach ihm hin.
Ach, dürft' ich fassen
und halten ihn!
und küssen ihn,
so wie ich wollt',
an seinen Küssen
vergehen sollt'!

Meine Ruh' ist hin,
mein Herz ist schwer!

Margarideta filant

Mon repòs perdi,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Quan no'l tinc prop meu,
mon dol és greu,
i els goigs del món
per'mi res són.
Mon pobre cap
torbat és ja,
mon pobre seny
no sap què's fa.
Mon repòs perdi,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Sols cerco an ell
del meu finestral,
sols deix' ma llar
quan vull trobà'l.
Té un bell posat,
un aire gallard,
un somriure tendre,
un magnific esguard;
sa parla és dolça
com cap més,
son gest m'atrau,
i ai, son bes!...
Mon repòs perdi,
mon cor és trist;
el bé qui'm somreia,
mai més no he vist!

Mon feble cor
fuig pera seu;
pogues tot-hora
tenir-lo meu,
besar-lo amb foc
tant com volgues,
i un jorn besant-lo
la mort trobès!

Mon repòs perdi,
mon cor és trist!

Verlassen,

Schönberg

Im morgengrauen schritt ich fort,
nebel lag in den gassen ____
In qualen war mir das herz verdort,
dir lippe sprach kein abschieds-wort.
sie stohnte nur leise: verlassen!

Verlassen! Kennst du das marterwort?
das frisst wie verruchte schande!

In qualen war mir das herz verdorrt,
im morgengrauen ging ich fort
hinaus in die daemmernden lande!

Entgegen den jungen maien tag!
Das war ein seltsam Passen

Machlich wurde die welt nun wach!
Was war mir der prangende fruehlingstag?
Ich stoehte nur leise: "verlassen!"

TRAUMLEBEN

Schönberg

Um meinen nacken schliesst siech ein bluetenweisser arm,
es ruht auf meinem munde ein fruehling, jung und warm,
ich wandle wie im traume, als waer mein aug verhueilt:
du hast mit deiner liebe all meine welt erfuehlt!

die welt scheint ganz gestorben; wir beide nur allein,
von nachtigallen umklungen im bluehenden rosenhain!

~~am ende~~

3
AM WEGRAND

Schönberg

Tausend menschen ziehen vorueber:
den ich erschne, er ist nicht dabei,
Ruhlos fliegen die blicke hinueber,
Fragen den eilenden ob er es sei?

Aber sie fragen und fragen vergebens --
Keiner giebt antwort; hier bin ich, 'sei still' "

h Sehnsucht erfuehlt die bezirke des lebens,
welche erfuehlung nicht fuellen will,
Und so stehe ich am wegrand strande,
Waehrend die menge vorueber fliesst,
Bis erblindet vom sonnenbrande
Mein ermuedetes aug' sich schliesst.

Vida ~~amara~~ il-lusoria.

(J. Hart - A. Schönberg)

La meua naca encercla un braç gemat i albi.
Ma boca una tendresa fogosa fa glati.
Cammino com si un somni hagueres mes ulls cobert.
La teua gran estima tot el meu viure ha omplest.

El món m'apar que acaba, restem en més ^{tu i jo} ~~tu i jo~~
voltats de ~~ind~~ rossinyols ~~en voltes~~ dinterros et al. ~~flor~~ ^{un en}

Jaguida

(Vellassen)

(H. Conradi - A. Schönberg)

Al trenc de l'aurora m'en he anat
entre boira humida ...
De penes era ja cosecat;
ni un mot digue' ella de comiat,
tan sols gemegava: jaguida!

Jaguida! No has eix forment passat?
Go rou com l'infame enveja.
De penes era ja cosecat.
Al trenc de l'aurora m'en he anat
envers el ~~país~~ qui llustreja.
terres

2/.

Unvers els tendriroly jorns de maig;
 Co fou estranya cixida!
 Pe a poc ix del sol el raig...
 May qu'eren per mi' ls radiantj jorns de maig!
 Jo sols gemegava: jaquida!

Al marge ~~del~~ del carrí

(Am Wegetand)

(J. H. Mackay - A. Schönbey)

Passen homes mil en grans colles,
 prô el que jo enyoro, amb ell mai no ve!
 Sens repïos mon esguard al lluny vola
 bo i preguntant si el qui corre deu se...

Prou que ~~sempre~~ pregunta i pregunta debades.
 Cap no respon mai: « sossega't. Jo jo'! »
 Omple' l' d'alè d'aquest món les contrades,
 mes satisfeta no'm sento, no.

Vall, dones, vora 'l carrí atural-me
 mentre segueixi passant la gent,
 fins que 'l sol fort viridat a encesat-me
 els meus ulls ja lassats clauent.

La disposició del'estrudi dels poemes,
el faria anar així:

nº 1, Mondestrunkken (Embriaguesa llunària)
flauto, violí, piano (al final, violoncel)
TEXT

Text alemany

Traducció catalana
~~estat~~ X

Dobre un pizzicato assordinat del violí etc.
etc.

i cada número igual, o sigui:

1er el n.º amb el títol alemany i la traducció
del títol entre parèntesi

2^{on} instruments, en cursiva

3^a la paraula TEXT amb majúscules

4^a el text alemany respectivament i al
costat, la traducció perivola.

Detall molt important: en inserir la primera
traducció cal un asteric a la paraula TEXT
que sigui per anunciar al cap-d'avall
X la plana:

La traducció catalana d'aquests poemes, adap-
tada a la música, és deguda a JOAQUIM PE-
ÑA. -

*Falta original
de la traducció de Der
Wanderer i a la
part constant per
que no havia disposat
de l'obra a temps,
ni en feia la
traducció final.*

ASSOCIACIO DE MÚSICA "DA CAMERA" DE BARCELONA

29 d'abril de 1925

TEXT

DE LES CANÇONS DE LA SEGONA PART
D'AQUEST PROGRAMA
I LLUR TRADUCCIÓ APLICADA
A LA MÚSICA

per JOAQUIM PENA

Verlassen

Jaquida

H. CONRADI - A. SCHENBERG

*7m
L ö
L ni*

Im morgengrauen schritt ich fort,
nebel lag in den gassen
In qualen war mir das herz verdort,
dir lippe sprach kein abschiedswort,
sie stohnte nur leise: verlassen!

Verlassen! Kennst du das marterwort?
das frisst wie verruchte schande!
In qualen war mir das herz verdort,
im morgengrauen ging ich fort
hinaus in die daemmernden lande!

Entgegen dem jungen maien tag,
Das war ein seltsam Passen.
Maechlich wurde die welt nun wach!
Was war mir der prangende fruehlingstag?
Ich stoehte nur leise: « verlassen! »

Al trenc de l'aua m'en he anat
entre boira humida...
De penes era jo corsecat;
ni un mot digué ella de comiat,
tan sols jemegava: jaquida!

Jaquida! No has eix torment passat?
Ço rou com l'infame enveja!
De penes era jo corsecat.
Al trenc de l'aua m'en he anat
envers el terror qui llustreja.

Envers els tendrívols jorns de maig;
ço fou estranya eixida!
Poc a poc ix del sol el raig...
Mes qu'eren per mi's rajants jorns de maig!
Jo sols gemegava: jaquida!

Traumleben

J. HART - A. SCHENBERG

Um meinen nacken schliesst sieh ein bluetenweisser arm,
es ruht auf meinem munde ein fruehling, jung und warm,
ich wandle wie im traume, als waer mein aug verhuellt:
du hast mit deiner liebe all meine welt erfuehlt!

die welt scheint ganz gestorben; wir beide nur allein,
von nachtigalln umklungen im bluehenden Rosenhain!

Vida il·lusòria

La meva nuca encercla un bras gemat i albi.
Ma boca una tendresa fogosa fa glatí.
Camino com si un somni hagués mos ulls cobert.
La teva gran estima tot el meu món ha omplert.

El món m'apar que acaba, restem només tu i jo
voltats de rossinyols dins un roserar en flò.

le

Am Wegrاند

Al marge del camí

J. H. MACKAY - A. SCHENBERG

Tausend menschen ziehen vorueber!
den ich ersehne, er ist nicht dabei,
Ruhlos fliegen die blicke hinueber,
Fragen den eilenden ob er es sei?

Aber sie fragen und fragen vergebens...
Keiner giebt antwort: «hier bin ich, 'sei still»
Sehnsucht erfuehlt die bezirke des lebens,
Welche erfuehlung nicht fuellen will.

Und so steh' ich am wegrand strande,
Waehrend die menge vorueber fliesst,
Biss erblindet vom sonnenbrande
Mein ermuedetes aug' sich schliesst.

Passen homes mil en grans colles,
prò el que jo enyoro, amb ells mai no ve!
Sens repòs mon esguard al lluny vola
bo i preguntant si el qui corre deu sé...

Prou que pregunta i pregunta debades.
Cap no respon mai: «Sossega't. So jo!»
Omple'l daler d'aquest món les contrades,
mes satisfeta no'm sento, no.

Vull, doncs, vora'l camí aturar-me
mentre segueixi passant la gent,
fins que'l sol fort vindrà a encegar-me
els meus ulls ja lassats cloent.